

TWEË ROTTERDAMSCHË
TEGELTABLEAUX
DOOR DR. ELISABETH NEURDENBURG

HET Victoria and Albertmuseum te Londen bezit twee groote tegeltableaux, elk van 8 maal 10 tegels, met een tafereel in blauw op witten grond. Beide geven een kijkje langs de Vecht te zien naar prenten uit het bekende boek „de Zegepraalende Vecht”. Dit prentenboek, dat in het jaar 1719 is verschenen, bevat een kleine honderd kopergravuren naar buitenverblijven met tuinen en vijvers en de dorpen aan de Utrechtsche Vecht. Het eerste tableau, dat we hierbij afbeelden (afb. I), stelt voor „Croonenburg aen de Vechtsyde en gesigt naer Nieuwerhoek”, plaat 61 van het boek. Het tweede (afb. II) is „De Plaets van den Heer Quirn. Brandjes, „nevens Roosendaal, het Landhuis van Mevr. Wede. van den „Heer Albert Bentes, Schepen van Amsterdam”, plaat 89 van hetzelfde boek. Deze tegeltableaux, naar maat, voorstellingen en uitvoering te zamen of tot één serie behoorend, beschouwde men als Delftsch aardewerk uit het begin der 18de eeuw. Men is immers gewend tegels en aardewerk Delftsch te noemen. Ik zelf zou ze ook zoo hebben genoemd, ofschoon ik in de laatste jaren steeds voorzichtiger met dergelijke toeschrijvingen aan Delft ben geworden, nu meer en meer blijkt hoeveel tegels er vooral in Rotterdam zijn gemaakt, om van andere plaatsen niet te spreken. Een toevallig samentreffen van verschillende gegevens heeft mij intusschen duidelijk gemaakt, dat de twee genoemde tableaux in Rotterdam moeten zijn vervaardigd en wel in de tegelbakkerij „de Bloempot”, en waarschijnlijk in het begin der 19de eeuw.

Ik laat hier volgen wat ik vond. Terwijl ik bezig was aan een studie over Oud-Hollandsch en Delftsch aardewerk, kreeg ik een photographie in handen naar een van de bovengenoemde tegeltableaux uit het Londensche museum, die ik daar bij mijn vroegere bezoeken aan dat museum niet had opgemerkt onder het vele dat het Victoria and Albertmuseum aan aardewerkschatten bevat, aangezien blauwe tegeltableaux — ik moet het tot mijn schande bekennen — onder het vele